



# **De afspraak van vijf uur**

**(Bookends)**

**Eenakter**

door

**SCOTT PERRY**

Vertaling

**Janny Spijker**

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.  
(Grimas Theatergrime verkoop)  
Tel: 072 - 5 11 24 07  
E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)  
Website: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)

## VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE AFSPRAAK VAN VIJF UUR - BOOKENDS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **SCOTT PERRY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)**

**E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl)

Email: [info@ibva.nl](mailto:info@ibva.nl)

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

**Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

#### **Vergunning tot opvoering:**

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

#### **Vergunning tot HER-opvoering(en):**

1. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

**Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.**

**Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.**

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,  
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.  
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten  
van u te claimen, of te innen.**

**PERSONEN:**

RON

BILL

**DECOR:**

Een bankje in het park.

Het is laat in de middag. Als het doek opgaat zitten de twee oude mannen op het bankje. Het is herfst. Ze dragen allebei een overjas en Ron draagt nieuwe sportschoenen.

RON: Waar was je? Ik kwam hier om vijf uur en ik dacht: "Als hij ergens is om vijf uur, dan is het hier".

BILL: Ik was er niet.

RON: Dat weet ik, dat kon ik zien, ja? Ik ben niet gek. En toch heb ik nog gewacht.

BILL: Oh, nou ja.

RON: Wat is er gebeurd met onze afspraak van vijf uur?

BILL: Ik was er niet.

RON: Dat weet ik.

BILL: Je had me toch niet gezegd dat je zou komen?

RON: Het was een verrassing, ik wilde je laten schrikken.

BILL: Weinig zin als ik er niet ben.

RON: Ik heb een arme sloeber de stuipen op het lijf gejaagd.

BILL: Nou, ik was het niet.

RON: Dat zag ik. Ben je helemaal niet geweest?

BILL: Natuurlijk wel.

RON: Gisteren niet.

BILL: Ik ben er nu toch?

RON: En?

BILL: En wat?

RON: Waar was je?

BILL: Ik was weg.

RON: Waarom in vredesnaam?

BILL: Omdat ik weg was.

RON: Ik stond voor gek.

BILL: Nou ja, ik was weggegaan.

RON: En onze afspraak van vijf uur dan?

BILL: Wat is daarmee?

RON: Ik dacht gewoon dat je er wel zou zijn, dat is alles.

BILL: Ron, jij bent hier zelf al drie weken niet geweest! Wist ik veel? Wat heeft het voor zin om naar een afgesproken plaats te gaan om iemand te ontmoeten die er toch niet is? Waarom zou ik hier in mijn eentje willen zitten?

RON: Waarom ben je hier nu dan wel?

BILL: Omdat ik er zin in had.

RON: Je had er zin in.

BILL: Het is jouw schuld dat ik wegging.

RON: Wat is mijn schuld?

BILL: Ik hoef hier niet te komen.  
RON: Waar moet je anders naartoe?  
BILL: Er zijn zoveel plaatsen. Ik zou bijvoorbeeld thuis kunnen blijven.  
RON: Je was niet thuis.  
BILL: Hoe weet je dat?  
RON: Omdat ik je heb gebeld. (*stilte*)  
BILL: Nee, ik was in Scarborough.  
RON: *Ik* ben weer terug.  
BILL: Dat werd tijd.  
RON: Ronduit.  
BILL: Dat dacht ik wel.  
RON: Je bent geschokt he? Je had me hier niet zo snel verwacht. Nou ik kan je vertellen Bill, ik walste. Ik walste over straat.  
BILL: Probeerden ze je nog tegen te houden?  
RON: Dat hadden ze moeten proberen.  
BILL: Maar ze hebben vast iets gezegd.  
RON: Ze wisten het niet.  
BILL: Grapje.  
RON: Ze wisten van niks.  
BILL: Ze moeten je hebben gezien.  
RON: Het wc raampje, Bill, het wc raampje. Ik nam mijn tas met noodzakelijke spulletjes mee en klom door het raam. Heel gemakkelijk.  
BILL: Jij sluwe ouwe vent.  
RON: Ik weet wat ik nodig heb.  
BILL: Verdomde sluwe ouwe vent.  
RON: Niemand stuurt mij met een kluitje in het riet. Ik moest weg. Moest wel, ik hield het niet langer uit.  
BILL: Ik kan het je niet kwalijk nemen.  
RON: Nee?  
BILL: Ik kan het je niet kwalijk nemen. Ik ben ook wel eens in zo'n plaats geweest.  
RON: Wanneer?  
BILL: Een paar keer.  
RON: Wanneer?  
BILL: Heel vaak. Op bezoek.  
RON: Het is geen pretpark.  
BILL: Bij mensen op visite. Je weet wel.  
RON: Je bent niet bij mij geweest.  
BILL: Nee.  
RON: Allemaal varkens daar, het is er vol met varkens. Ze komen me vast zoeken.

BILL: Hoelang ben je al weg?

RON: Een paar dagen. Ik was hier gisteren nog, maar jij niet.

BILL: Je staat vast op de lijst van vermiste personen.

RON: Ze komen me vast zoeken.

BILL: Wat ga je doen?

RON: Ik laat ze zoeken. Laat ze maar zweten. (*stilte*) Ik ben thuis geweest. Ze hebben het niet verkocht. Ik heb namelijk nog steeds de sleutels, weet je.

BILL: Dat is de eerste plaats waar ze je zullen zoeken.

RON: Ik zit nu in een pension.

BILL: Oh.

RON: Nou ja.

BILL: Je zult toch een keer terug moeten.

RON: Ja, maar ik laat ze eerst nog even in de piepzak. Laten ze zich maar afvragen wat er met mij is gebeurd.

BILL: Is dat verstandig, Ron?

RON: Ik wil dat er wat gebeurd. Ik wil ze laten voelen, ik wil dat ze het weten. Ze hadden me daar nooit naartoe moeten sturen, ik had daar nooit naartoe moeten gaan. Ik ben niet seniel, nog niet.

Ze hebben me te pakken genomen, dat is het. Dat hebben ze gedaan.

BILL: Tja.

RON: Dat is toch zo?

BILL: Niet echt.

RON: Ja wel.

BILL: Ik weet het niet.

RON: Ze hebben me te pakken genomen.

BILL: Nee.

RON: Ze hebben me te pakken genomen.

BILL: Ik denk dat je het aan jezelf te danken hebt..... Echt waar.

RON: Onzin.

BILL: Net als nu, ging je weg en liet iedereen in bezorgdheid achter.

RON: Ik moet zelf weten wat ik doe.

BILL: Daarmee is de ellende begonnen.

RON: Je wist waar ik naartoe ging. Je had mee kunnen gaan.

BILL: Je hebt het je familie niet verteld.

RON: Nee, hen heb ik het niet verteld.

BILL: Dat had je wel moeten doen.

RON: Ik hoef geen verantwoording af te leggen voor elke stap die ik neem, ik ben geen kind meer.

BILL: Oh, is dat zo?

RON: Dat doe jij toch ook niet als je gaat winkelen?

BILL: Heen en weer op de ferry naar Amsterdam is niet bepaald

hetzelfde als winkelen.  
RON: Het was een weddenschap.  
BILL: Dat weet ik.  
RON: En ik heb gewonnen.  
BILL: En wat heeft je dat gekost?  
RON: Hoeveel mensen kunnen zeggen dat ze piano hebben gespeeld op een ferry? Hoeveel mensen van mijn leeftijd kunnen dat zeggen?  
BILL: Je leert het ook nooit.  
RON: Ik heb zelfs nooit les gehad.  
BILL: Je speelt met je gezondheid en waarvoor?  
RON: Een van dit soort dingen, Bill.  
BILL: Om een barman een plezier te doen.  
RON: Hij dacht dat ik het niet zou doen en ik deed het wel.  
BILL: En toen ging het fout.  
RON: Niet.  
BILL: Anders was je niet daar beland.  
RON: Het beviel ze niet dat ik meer succes boekte dan hun ingehuurde prof. Ik had ze in de palm van mijn hand.  
BILL: Je zong rotzooi.  
RON: Ik zong goede zeemansliederen. Ik weet hoe ik mensen moet bewerken.  
BILL: Je kunt geen rotzooi zingen op dit soort ferry's.  
RON: Ik had succes.  
BILL: Je bent gek.  
RON: He, waar is gevoel voor humor gebleven, Bill. Je hebt helemaal geen gevoel voor humor meer. Je had toch met me mee kunnen gaan? We hadden een heerlijke tijd kunnen hebben.  
BILL: Maar ik ging niet mee, toch?  
RON: Nee, maar je had mee gekund.  
BILL: Maar dat deed ik niet, over en uit. *(stilte)*  
Waar heeft het nu toe geleid, Ron. Vertel me dat eens.  
RON: Ik heb vijftig pond gewonnen.  
BILL: Je bent in een tehuis gestopt.  
RON: Dat was niet de reden.  
BILL: Natuurlijk wel  
RON: Ik had ze in de palm van mijn hand.  
BILL: Als jij het zegt.  
RON: Ze zongen mee. Ik had ze Bill, ik had ze.  
BILL: Ja.  
RON: Ik had het naar mijn zin en dat vonden ze maar niks. Ze vonden dat ik naast m'n schoenen liep.  
BILL: Ik weet het niet.



RON: Waarom zouden ze het anders doen?  
BILL: Hebben ze je niet gevraagd te stoppen?  
RON: Eh...  
BILL: Je wilde niet stoppen.  
RON: Nee. Waarom zou ik stoppen als we allemaal zoveel lol hadden?  
BILL: Ze hadden het recht om jou te laten stoppen.  
RON: Waarom?  
BILL: Het is hun boot.  
RON: Ik weet hoe ik mensen moet bewerken.  
BILL: Ik weet het.  
RON: Me zo ruw te behandelen, was een klap voor mijn trots.  
BILL: Jij deelde de klappen uit.  
RON: Dat is waar.  
BILL: Ik zou me kapot schamen.  
RON: Helemaal niet.  
BILL: Kapot schamen.  
RON: Er was niks aan de hand. (*stilte*)  
BILL: Welke pianist heeft er ooit een enkel verstuikt met het incasseren van een rechtse?  
RON: Een oude man op zo'n manier aanvallen..  
BILL: Je was half dronken.  
RON: Je was er niet bij.  
BILL: Je hebt het me verteld.  
RON: Je was er niet bij. Dat had gekund. Je had erbij kunnen zijn, op me kunnen letten.  
BILL: Je was dronken, dan valt er geen land met je te bezeilen.  
RON: Hollandse moed.  
BILL: Je was dronken.  
RON: Waar was je trouwens?  
BILL: Ik was hier. De afspraak van vijf uur, weet je wel?  
RON: We hadden in Nederland een vijf uur afspraak kunnen hebben. Je had erbij kunnen zijn. En ik kan je zeggen, dat ik het zo weer zou doen, enkel en al. Ik schaam me nergens voor. Ik won de weddenschap.  
BILL: En belandde in een tehuis.  
RON: Ik ben er weer, niets aan de hand.  
BILL: Er valt niet met je te praten, Ron. Ik stop ermee.  
RON: Ik kan doen wat ik wil.  
BILL: Ik zal je niet tegenspreken.  
RON: We discussiëren alleen maar.  
BILL: Zodat jij je gelijk kunt krijgen.  
RON: Ik heb gelijk.  
BILL: Als je hem alleen maar had verteld dat je ging.

RON: Nee.

BILL: Ja.

RON: Misschien.

BILL: Dank je.

RON: Maar wat heeft hij daarmee te maken? Zover als ik het kan zien is het mijn probleem. Het zijn zijn zaken niet.

BILL: Natuurlijk wel.

RON: Waarom?

BILL: Om te beginnen is hij je zoon.

RON: Wanneer heeft het hem ooit iets kunnen schelen? Het is mijn probleem als ik mijn enkel verstuik of op een boot sta te zingen of desnoods geblinddoekt een bank wil overvallen, wat dan ook. Dat is mijn probleem, niet het zijne. Wat heeft hij daarmee te maken?

BILL: Hij wil zich gewoon geen zorgen hoeven maken, dat is alles.

RON: Dat willen we allemaal.

BILL: Je kwam op een brancard van die ferry. Hij heeft een dag verlof moeten nemen om je naar huis te rijden. Je kunt het hem niet kwalijk nemen dat hij zich enigszins bezorgd maakte.

RON: Bezorgd?

BILL: Ja, natuurlijk.

RON: Maar hij was niet bezorgd over mij, he.....? Hij is alleen bang dat ik een blok aan zijn been zal worden. Hij is bezorgd om zichzelf. Hij maakt zich zorgen om de zorgen. Hij wil gewoon geen last van mij.


BILL: Denk je dat ze dachten dat je iets wilde bewijzen?

RON: Dat wilde ik ook.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl) de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)

 072 5112407



**“Samenspelen” is ons motto**